

عنوان مقاله:

جلوه تحولات زبانی و قالبی در رباعی معاصر

محل انتشار:

مجله ادبیات پارسی معاصر، دوره 8، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

غلامرضا کافی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

سیدمهدی موسوی نیا - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون نویسنده مسوول

خلاصه مقاله:

در ابتدای قرن اخیر شعر فارسی دستخوش تحولات ساختاری بسیاری قرار گرفت. این تحولات رفته رفته شعر کلاسیک فارسی را دگرگون ساخت. می توان گفت رباعی از قالب هایی است که به دنبال جریان مزبور در دو دهه اخیر تحت تاثیر سنت شکنی های نوآورانه قرار گرفت. این تحولات گاه، با ظرافت های نوآورانه و گاه با بدعت های صورت مآبانه همراه بود. فرضیه نگارندگان آن است که رباعی معاصر به عنوان قالبی پیشین در نوآوری های زبانی و قالبی، از این جهت قابل ملاحظه و بررسی است که نسبت به دیگر قالب های شعر فارسی بیشتر مورد تصرف و تحول قرار گرفته است. لذا پرداختن به آن را ضرورت احساس کرده و بر آن شده تا با نمونه آوری، این تصرفات را آشکار سازد. پژوهش حاضر با مطالعه شمار قابل توجهی از رباعیات معاصر و التفات به مجموعه رباعیات شاعران معاصر، این نوآوری ها را استخراج و تحلیل کرده است. پس از مطالعه و بررسی روشن گردید که نوآوری در بافت رباعی بیشتر در یکی دو دهه اخیر صورت گرفته است. عدم رعایت قافیه به صورت عامدانه، استفاده از ردیف های طولانی، درهم شکستن نظام قافیه و وزن به انحای مختلف، پهلو زدن های عامدانه به زبان کوچه و بازار، دیگرگونه نویسی، کاربری واژگان امروزی و علائم نگارشی و ... از تصرفاتی است که در رباعی معاصر به چشم می خورد.

کلمات کلیدی:

شعر کوتاه فارسی، رباعی، رباعی معاصر، تحولات زبانی، تحولات قالبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1124342>

